

Atunci când pornești spre biserică, să-ți spui în mintea ta: *"Unde merg? Acum intru în Casa lui Dumnezeu. Ce fac? Mă închin la icoane, lui Dumnezeu"*. De la chilia sau de la ascultarea ta mergi în biserică. Din biserică să mergi în cer, și mai departe chiar, la Dumnezeu.

Cum se face aceasta?

Biserica este "casa" lui Dumnezeu. Dar și casa noastră adevărată în rai. Aici cântă maicile. Acolo îngerii, sfinții... Dar atunci când mergem la o casa lumească, batem la ușă, ne ștergem picioarele, stăm cu sfiala. În Casa lui Dumnezeu, unde Se jertfește Hristos, ce trebuie să facem? Cu o picătură de Sânge dumnezeiesc ne-a răscumpărat din păcat și în continuare ne tămăduiește cu kilograme de Sânge și ne hrănește cu Trupul Său Cel

preasfânt. Când vom aduce în memoria noastră toate aceste fapte înfricoșătoare și dumnezeiești, ele ne vor ajuta să ne mișcăm cu evlavie înăuntrul bisericii. Dar văd la Sfânta Liturghie, chiar și atunci când preotul spune: *"Sus să avem inimile"*, și răspundem: *"Avem către Domnul"*, că puțini sunt aceia care își au mintea lor către Domnul. De aceea este mai bine să spunem în taină *"să avem inimile noastre către Domnul"*, pentru că mintea și inima noastră sunt în întregime spre cele de jos. Spunem minciuni, pentru că spunem *"avem"*, dar nu avem mintea noastră acolo. Desigur, dacă am avea inima noastră către cele de *"sus"*, toate ar merge către cele de *"sus"*.

Sursa: Cuviosul Paisie Aghioritul - *Trezire duhovnicească*

PROGRAMUL LITURGIC

- **Vineri: 06 iunie** : 18:00 – Sfântul Maslu
- **Sâmbătă: 07 iunie** : 08:00 – Slujba de pomenire a morților → *Moșii de vară* : 18:00 – Vecernia și Litia
- **Duminică: 08 iunie**
: 08:00 – Utrenia și Sfânta Liturghie
→ *Pogorârea Sfântului Duh (Cinzecimea sau Rusaliile)*
: 18:00 – Vecernia și Litia

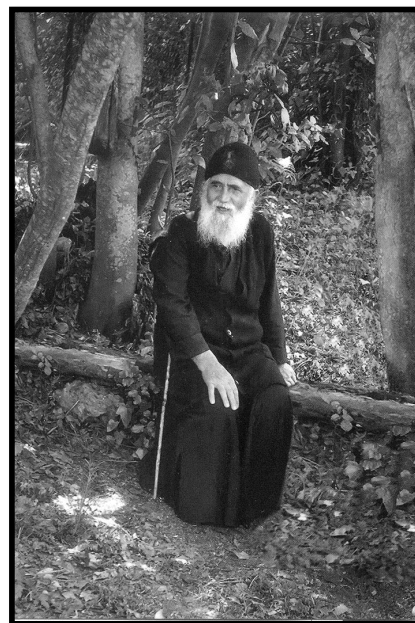
Str. Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

www.sfantul-ilie.ro

BULETINUL PAROHIEI SFÂNTUL ILIE HANUL COLȚEI

♦ Nr. 74 / 01 iunie 2014 ♦

CUVIOSUL
PAISIE AGHIORITUL
EVLAVIA ÎL ÎNDUIOȘEAZĂ
PE DUMNEZEU

Părinte, ce este evlavia?

Evlavia este frica lui Dumnezeu, sfiala, sensibilitatea duhovnicească. Evlaviosul se sfiște în toate, dar această sfială picură miere în inima sa. Felul său de viață el nu îl socotește martiric, ci îl mulțumește. Mișcările lui sunt fine, atente. Simte puternic prezența lui Dumnezeu, a îngerilor și a Sfinților. Simte alături de el pe îngerul lui păzitor cum îl supraveghează. Are mereu în mintea sa faptul că trupul lui este biserică a Duhului Sfânt și trăiește simplu, în curăție și sfințenie. Pretutindeni se comportă cu atenție și grijă și simte vii toate cele sfinte. Ia aminte, de pildă, să nu fie în spatele lui icoane. Nu pune Evanghelia sau o carte duhovnicească etc. acolo unde stă, pe canapea sau pe scaun. Dacă vede

o icoană inima îi tresare, iar ochii i se umplu de lacrimi. Chiar și numai numele lui Hristos de îl vede scris undeva, îl sărută cu evlavie și i se îndulcește sufletul său. Și chiar de va vedea aruncată pe jos o bucătică de ziar pe care să scrie, de pildă, numele lui Hristos sau "Sfântă Biserică a Sfintei Treimi", se pleacă, o ia, o sărută cu evlavie și se mâhnește pentru faptul că a fost aruncată pe jos.

Părinte, altceva este respectul și altceva evlavia?

Respectul este parfumul, iar evlavia este tămâia. Pentru mine evlavia este cea mai mare virtute, pentru că cel evlavios atrage harul lui Dumnezeu, se face primitor al harului și, firește, harul lui Dumnezeu rămâne cu el. După aceea harul dumnezeiesc îl trădează și toți îl au la evlavie, îl simpatizează, pe când de cel obraznic se scârbesc și mici și mari.

Voi, femeile, trebuie să aveți mai multa evlavie decât bărbații. Femeii, prin firea ei, i se impune să aibă evlavie. Bărbații, atunci când nu au evlavie, au doar o indiferență, în timp ce femeile, dacă-și pierd evlavia fac lucruri grosolane. Mi-a spus unul: "*Când am mers cu femeia mea în pelerinaj la Sfintele Locuri, am mers la Iordan să intru în el, iar ea stătea și-și spăla picioarele.* «Bre,

ce faci acolo?», am întrebat-o. «*Ai venit la râul Iordan să-ți speli picioarele?*». M-am enervat și am ocărât-o". Aceea, se vede, era cu desăvârșire indiferentă, nu pricepea nimic, în timp ce el, sărmanul, avea multă evlavie.

Părinte, cum să dobândesc evlavie?

Sfinții Părinți spun că, pentru a dobândi evlavie, trebuie să trăiești sau să ai legături cu oameni care au evlavie și să iei aminte cum se comportă ei. Sfântul Paisie cel Mare, când a fost întrebat de cineva: "*Cum pot dobândi frica lui Dumnezeu?*", i-a răspuns: "Să te însoțești cu oameni care Îl iubesc pe Dumnezeu și au frica lui Dumnezeu, ca să dobândești și tu frica dumnezeiască". Aceasta, desigur, nu înseamnă că vei face la exterior tot ce vezi că fac aceia, fără să simți lăuntric, pentru că aceasta nu este evlavie adevărată, ci una mincinoasă. Minciuna este respingătoare. Evlavia este har de la Dumnezeu înăuntrul omului. Orice face cel evlavios o face pentru că așa simte înăuntrul lui. Desigur, înăuntrul nostru există evlavia firească, dar dacă omul nu o cultivă, aghiută îl aruncă, prin uitare, în nesimțire și neevlavie. Însă prin comportamentul celui evlavios se deșteaptă iarăși evlavia înăuntrul lui.

Părinte, pentru ce Sfinții Părinți numai despre evlavie spun că dacă vrei să o dobândești, trebuie să ai legături cu omul evlavios? De ce nu spun la fel și despre altă virtute?

Pentru că evlavia se transmite. Mișcările, comportamentul celui evlavios se transmit ca aroma, atunci când, în mod firesc, în celălalt există intenție bună și smerenie. Și să-ți mai spun și aceasta: dacă cineva nu are evlavie, nu are nimic. Cel evlavios vede curat orice este sfințit, așa cum este în realitate, chiar dacă este fără știință de carte. Nu va face vreo greșală, de pildă, în orice are legătură cu noimele dumnezeiești. Este ca și copilașul care nu își bagă în minte vreun gând rău despre tatăl sau mama sa, pentru că-i iubește și îi respectă, și vede bine și curat toate cele pe care le fac părinții lui. Cu atât mai mult aici când este vorba de Dumnezeu, Care nu se compară cu nimic și este desăvârșit în toate! Cel care nu are evlavie cade în greșeli, în înșelări chiar și în privința dogmelor. Văd ce greșeli fac cei care nu au evlavie și scriu erminii și comentarii la textele sfinte etc.

În toate lucrurile duhovnicești este trebuință de evlavie și de inimă. Atunci când toate încep cu evlavie, toate sunt sfințite. Mai ales atunci când trebuie să scrie cineva Slujba

vreunui Sfânt, trebuie să-l iubească pe Sfânt, să-l aibă la evlavie și așa cele pe care le va scrie îi vor ieși din inima sa și vor răspândi evlavie. Atunci când cineva a ajuns la măsura dragostei dumnezeiești, a nebuniei dumnezeiești, stihurile ies singure dinăuntrul lui.

Părinte, ce altceva ajută pe om să dobândească evlavia?

A cerceta cu mintea sa orice lucru sfințit și a se afunda în el, dar și a pune în valoare prilejurile ce i se dau. Acestea deșteptă încet-încet evlavia înăuntrul lui. Atunci când, de pildă, mi se dă ocazia să trec pe lângă o biserică și să intru puțin în ea ca să mă rog și n-o fac, mă lipsesc de har. Dacă vreau să merg, dar sunt împiedicat de ceva să o fac, atunci nu mă lipsesc de har, pentru că Dumnezeu vede intenția mea cea bună. De asemenea foarte mult ajută în dobândirea evlaviei cunoașterea Sfinților ținutului nostru, ai țării noastre, ca să-i iubim și să ne legăm de ei. Dumnezeu se bucură când avem evlavie și îi iubim pe Sfinți. Iar atunci când avem evlavie față de Sfinți, cu atât mai multă vom avea față de Dumnezeu!

Părinte, ce anume ajută ca cineva să se miște cu evlavie înăuntrul bisericii?